

1. Uvod

1.1. Pojam nauke

Da bi bolje opisali pojam naučnoistraživačkog rada prvo ćemo definisati pojam nauke.

Ako se pojave, koje su posmatrane u prirodnim ili vještačkim uslovima, izbrojive ili ako se efekti njihovog djelovanja mogu egzaktno, a to zanači u pravilu matematički izbrojati, izmjeriti ili utvrditi, tj. izraziti u brojčanim vrijednostima i relacijama, odnosno matamatički definisati, te ako o njima zaključujemo na osnovu rezultata tih mjerenja i te rezultate izrazimo u matematičkoj formi, ili u nekoj drugoj egzaktnoj formi, tada imamo nauku ili znanost. Iskustvo je pokazalo da takvo proučavanje pojava, koje sačinjavaju svijet u kojem živimo, bilo da su to pojave koje susrećemo u prirodi, ljudskom društvu i historiji ili su pojave ljudskog psihičkog ili duhovnog života, daju rezultate koji daju onu formu stalnih kvantitativno odredljivih odnosa i definicija, koju nazivamo zakonima prirode, društva ili mišljenja.

Kako se nauka uopće i posebno ona koja je bila najpotpuniji izraz principa na kojima se temelji svaka nauka, a to je fizika, zasniva se na promatranju i mjerenju pojava i njihovih svojstava. To je jasno da je osnovni vid naučne spoznaje detaljan i tačan opis fenomena koje istražujemo, istraživanje njihovih statičkih i dinamičkih karakteristika i mjerenje tih osobina i karakteristika, u cilju dobivanja takvih rezultata, koji će nam otkriti kvantitativne zakone koji vladaju tim fenomenima.

1.2. Značenje pitanja o predmetu nauke

Nauka je organizirano, sistematsko, višestruko ponavljano promatranje pojava, bilo da su one pojave prirode ili da su pojave historije i ljudskog duha.

Predmet nauke kao i naučno istraživanje se može opisati kao sposobnost našeg mišljenja da precizno definiramo njen predmet, odnosno u sposobnosti same nauke za davanje dovoljno valjanih dokaza da neko pitanje ili predmet istraživanja spada u oblast određene nauke, da podliježe odgovarajućim metodama i načelima istraživanja i da je na njega moguće primjeniti epistemološka i metodološka pravila istraživanja koja važe u nauci kao takvoj i posebno u toj određenoj nauci u koju klasificiramo određene pojave koje namjeravamo istraživati. Nauka ne mora davati neke posebne dokaze o identitetu svog predmeta, tj izvoditi ga iz samog mišljenja ili neke više stvarnosti, kojoj bi on pripadao, kao što to moraju činiti filozofija i teologija.

Nauci je njen predmet dat jednostavnom činjenicom da on postoji, kao polje ljudskih doživljaja i iskustava i da je moguće pokazati da on postoji. To što konstatiramo kao postojeće i što postaje predmet nauke samim tim što postoji, predmet kojeg nauka ima namjeru istraživati i o njemu steći egzaktna znanja, pored metode definira neku konkretnu nauku i određuje njeno mjesto i položaj među ostalim naukama. Predmet nauke je osnova njene konstitucije. U općem smislu riječ predmet nauke je sve što postoji i što se može verificirati u ljudskom iskustvu.

Taj premet se onda dijeli po svojim dijelovima ili elementima, koje možemo podijeliti i idencirati na razne načine, po načinu postojanja, po strukturi ili mjestu u cijelini postojećeg ili prema nekom drugom kriteriju. Postoje samo dvije vrste intelektualnih djelatnosti koje možema nazivati i naukama, koje na neki način, ne moraju i ne mogu pokazati svoj predmet kao nešto postojeće u iskustvu, nego ga mogu pretpostaviti kao datog posredstvom neke više sile ili dati dovoljno logičkih argumenata za njegovo postojanje, odnosno pokazati nužnost njegovog postojanja.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com